



Republika Hrvatska
Trgovački sud u Bjelovaru
Bjelovar, Šetalište dr. I. Lebovića 42

Poslovni broj: 4 P-81/2021-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Bjelovaru, po sutkinji Zlati Bašek Skrba kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja DOBAR GRADITELJ d.o.o. u stečaju, Split, Bihaćka ulica 2, OIB:09548010812, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici Zajedničkog odvjetničkog ureda Zlatko Gregurić, Tatjana Figač-Gregurić, Hrvoje Mladinić, iz Bjelovara, protiv tuženika Blue Iris Resolution društvo s ograničenom odgovornošću za financiranje d.o.o. Zagreb, Slavonska avenija 6a OIB: 87064273078 (raniji naziv HETA Asset Resolution Hrvatska, društvo za financiranje d.o.o. Zagreb, Slavonska avenija 6/a) kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ostermann i Partneri d.o.o. Zagreb, radi utvrđenja ništetnosti i priznanja prava vlasništva, nakon javne glavne rasprave zaključene 22. prosinca 2021. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, 3. veljače 2022.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, a koji glasi:

"I Utvrđuju se ništetnim odredbe Ugovora o financijskom leasingu nekretnine broj HR/011100042 od 28. studenoga 2007. godine i Aneksa Ugovora o financijskom leasingu nekretnine HR/011100042 od 14. listopada 2011. godine koji je sklopljen između parničnih stranaka, u dijelu u kojem je vrijednost objekta leasinga, iznos učešća u ukupnoj vrijednosti objekta leasinga, ukupan iznos naknada, te iznos pojedine rate za leasing iskazan u švicarskim francima, plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja.

II Utvrđuje se da je tužitelj u cijelosti ispunio sve ugovorne obveze temeljem Ugovora o financijskom leasingu nekretnine broj HR/011100042 od 28. studenoga 2007. godine i Aneksa Ugovora o financijskom leasingu nekretnine HR/011100042 od 14. listopada 2011. godine koji je sklopljen između parničnih stranaka, te mu je tuženi dužan priznati pravo vlasništva na nekretninama koje dolaze upisane u z.k. ulošku broj 8205 k.o. Križevci i to: kčbr. 1590/1, kuća broj 24 i dvor, ukupne površine 1954 m², te mu izdati ispravu podobnu za uknjižbu prava vlasništva na tim nekretninama, dok će u suprotnom takovu ispravu zamijeniti ova presuda.

III Tuženi je dužan tužitelju naknaditi trošak ovog parničnog postupka, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja odluke pa do plaćanja, sve to u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe."

II Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 120.950,00 kn u roku od 8 dana.

III Odbija se zahtjev tuženika za naknadu daljnjeg troška u iznosu od 299.875,00 kn kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 23. kolovoza 2018. podnio tužbu Općinskom sudu u Bjelovaru, Stalnoj službi u Križevcima, istaknuvši tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnim odredbe Ugovora o financijskom leasingu nekretnine i odredbe Aneksa tog Ugovora sklopljenih među parničnim strankama te zahtjev za utvrđenje da je tužitelj ispunio svoje obveze iz tih ugovora, kao i zahtjev da je tuženik dužan tužitelju priznati pravo vlasništva nekretnine upisane u zk.ul.br. 8205 k.o. Križevci i izdati ispravu podobnu za upis prava vlasništva, dok će u suprotnome takvu ispravu zamijeniti odluka suda.

2. U tužbi navodi da je tužitelj naziva HETA Asset Resolution Hrvatska, društvo za financiranje d.o.o. Zagreb, Slavonska avenija 6/a te ranijeg naziva HYPO LEASING KROATIEN d.o.o., Zagreb, upisana u zemljišnim knjigama kao vlasnik nekretnine upisane u zk.ul.br. 8205 k.o. Križevci. Nadalje navodi da je Ugovorom o financijskom leasingu nekretnine sklopljenom 28. studenog 2007. (dalje: Ugovor o financijskom leasingu nekretnine) i to između tužitelja kao davatelja leasinga, te društva TAJNA POSREDOVANJE I USLUGE d.o.o. Križevci kao primatelja leasinga i KRIŽEVAČKE ŠTETNO-KREDITNE ZADRUGE iz Križevaca kao sudužnika, tuženik društvu TAJNA POSREDOVANJE I USLUGE d.o.o. Križevci kao primatelju leasinga dao predmetne nekretnine upisane u z.k. ulošku broj 8205 k.o. Križevci i to: kčbr. 1590/1, kuća broj 24 i dvor, ukupne površine 1954 m², na korištenje u obliku financijskog leasinga. Dana 14. listopada 2011. da su stranke sklopile Aneks Ugovora o financijskom leasingu i tim Aneksom uskladile tvrtke ugovornih stranaka i to umjesto ranijeg naziva tvrtke društva TAJNA POSREDOVANJE I USLUGE d.o.o. Križevci ono da glasi DOBAR GRADITELJ d.o.o., a potom je bila promjena u naziv DOBAR GRADITELJ d.o.o. – u likvidaciji.

3. Bitne odrednice ugovora da su slijedeće:

- stranke su ugovorile da je vrijednost objekta leasinga bez PDV-a 2.281.556,57 CHF, sve u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju na dan plaćanja,
- da je iznos učešća u ukupnoj vrijednosti objekta leasinga 434.582,20 CHF i to protuvrijednost u kunama po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja,
- da je ukupan iznos naknada 2.896.604,50 CHF bez PDV-a, odnosno s PDV-om je ukupan iznos naknada 3.031.782,56 CHF, sve u protuvrijednost u kunama po srednjem tečaju na dan plaćanja,

- da je davatelj leasinga obračunao jednokratni trošak obrade zahtjeva u iznosu od 18.469,74 CFH,
- da je ugovoreno plaćanje prve leasing rate u iznosu od 20.357,92 CHF, u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja, dok su ostale rate uvećane za zakonski postotak PDV-a na iznos kamate,
- da je ugovorena realna mjesečna kamata od 6,4077 %,
- te da se sva plaćanja preračunavaju u hrvatske kune po srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja.

4. Tužitelj nadalje u tužbi navodi da je iz navedenog vidljivo da je pravni posao ugovoren u kunskoj protuvrijednosti švicarskog franka, a što da je bilo očito špekulativno i na štetu tužitelja zbog čega tužitelj smatra da su sve odredbe o valutnoj klauzuli u švicarskim francima ništetne. Nadalje ukazuje da je točkom 11. Ugovora o financijskom leasingu navedeno da će pravo vlasništva na objektu leasinga prijeći na primatelja leasinga nakon što podmiri sve rate, ostatak vrijednosti i ostale troškove nastale u svezi s objektom leasinga. Tužitelj smatra da tuženik nije imao pravo vrijednost predmeta leasinga iskazivati u švicarskim francima, sačiniti otplatni plan u švicarskim francima, a potom te iznose preračunavati u kunsku protuvrijednost prema srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja. Tužitelj smatra da je tuženik sve vrijednosti trebao iskazati u kunama, a čime bi tužitelju njegova obveza po sklopljenom ugovoru bila poznata i nepromjenjiva. Navedeno da potvrđuje i činjenica da je u vrijeme sklapanja ugovora tečaj švicarskog franka iznosio 4,408135 kn dok je u studenom 2014. iznosio 6,371382 kn. Slijedom navedenog ističe da je možda dobio otplatni plan, međutim da on iz mjeseca u mjesec nije znao kolika će biti njegova mjesečna rata leasinga dok tečaj švicarskog franka nije preračunao u kunsku protuvrijednost prema srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja. Time zaključuje da je njegova obveza bila neodređena i neodrediva i suprotna članku 269. Zakona o obveznim odnosima jer da je on morao znati izračunati svoju obvezu a što da po sklopljenom Ugovoru o financijskom leasingu nekretnina nije bilo moguće. Tvrdi da je zbog okolnosti uz tečaj švicarskog franka teško oštećen jer da je isplatio enorman novčani iznos i smatra da je sve obveze iz ugovora ispunio a što da mu tuženi ne priznaje. Dapače da mu je uputio raskid Ugovora o leasingu te je Gorana Delića osobno pozvao na predaju nekretnine iako isti nije ugovorna stranka.

5. Zaključno tužitelj u tužbi navodi da je do sada izvršenim uplatama ispunio u cijelosti svoje ugovorne obveze, pod pretpostavkom da je iskazivanje vrijednosti predmeta leasinga kao i svih ostalih obveza u kunskoj protuvrijednosti švicarskog franka ništetno. Smatra da je tuženik sve obveze trebao pretvoriti u hrvatsku valutu i na taj način izvršiti obračun potraživanja i stoga da je izvršenim uplatama u cijelosti podmorio sve obveze i da mu je tuženik dužan nekretninu predati u vlasništvo odnosno omogućiti mu uknjižbu prava vlasništva i predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev.

6. Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je prvenstveno istakao prigovor stvarne nenadležnosti Općinskog sudu u Bjelovaru, Stalne službe u Križevcima. Nadalje tuženik tijekom postupka nije sporio da je predmetni Ugovor i Aneks istog sklopljen međutim ukazivao je da je prema odredbi čl. 22. st. 1. Zakona o obveznim odnosima izričito dopuštena odredba ugovora prema kojoj se vrijednost ugovorene obveze u valuti Republike Hrvatske izračunava na temelju tečaja Republike Hrvatske

u odnosu prema stranoj valuti a da je stoga promašen tužiteljev prigovor da je njegova obveza neodređena i neodrediva zbog ugovorene valutne klauzule. Ukazuje da je pogrešan stav tužitelja da unatoč otplatnom planu nije znao kolika će biti njegova rata leasinga a što da je vidljivo iz samog tužiteljevog navoda da iznos obveze u kunama nije mogao znati "dok tečaj švicarskog franka nije preračunao u kunsku protuvrijednost prema srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja". Iz navedenog tuženik smatra da upravo proizlazi da je tužitelj iznos svoje obveze mogao odrediti i to na način uobičajen za obveze s valutnom klauzulom sukladno čl. 22. Zakona o obveznim odnosima. Ističe da je tužiteljev navod o jačanju CHF valute pravno irelevantan za ovaj predmet iz razloga što je tužitelj pravna osoba te je u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza dužan postupati s povećanom pažnjom sukladno čl. 4. i 10. Zakona o obveznim odnosima. Tim više što je u trenutku sklapanja Ugovora o leasingu jedini član društva tužitelja bila KRIŽEVAČKA BANKA d.d. u likvidaciji sa sjedištem u Križevcima (kasnije INTERNET MOBILE BANK d.d. u likvidaciji sa sjedištem u Bjelovaru) te da su pod predmetom poslovanja za tužitelja u sudskom registru bile upisane djelatnosti ostalo financijsko posredovanje i pomoćne djelatnosti u financijskom posredovanju. Nadalje ukazuje da je tužitelj u razdoblju od 31. listopada 1996. do 28. travnja 2016. bio osnivač ŠTEDNO-KREDITNE ZADRUGE LIPA sa sjedištem u Križevcima, Istarska 35. Pored navedenog navodi da je likvidator i bivši direktor tužitelja Goran Delić bio ili još uvijek je vlasnik i zakonski zastupnik drugih pravnih osoba koje se bave financijskim uslugama poput KRIŽEVAČKE-ŠTEDNO KREDITNE ZADRUGE u stečaju sa sjedištem u Čakovcu i USLUGE PRIGORJE, braniteljska zadruga za financijske usluge u stečaju sa sjedištem u Križevcima te da je bio vlasnik i direktor banke INTERNET MOBILE BANK d.d. ranijeg jedinog člana društva tužitelja. Slijedom navedenog, tuženik ukazuje da su tužitelju pri sklapanju Ugovora o leasingu značenje i rizici vezani uz valutnu klauzulu uz CHF bili vrlo dobro poznati te da su njegove tvrdnje da je valutna klauzula špekulativna i ugovorena na njegovu štetu protivne načelu savjesnosti i poštenja iz čl. 4. Zakona o obveznim odnosima i obvezi postupanja s pažnjom dobrog gospodarstvenika i stručnjaka iz čl. 10. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima. Ističe da su stranke dana 14. listopada 2011. sklopile Aneks Ugovora o financijskom leasingu nekretnine u kojem su utvrđene promjene u tvrтки tužitelja te obveza tužitelja da preda tuženiku nove instrumente osiguranja. Na dan sklapanja tog Aneksa da je tečaj CHF u odnosu na kunu već ojačao u odnosu na dan sklapanja Ugovora o leasingu te da je tužitelj sklapanjem Aneksa tog Ugovora pristao na navedenu okolnost pa da se naknadno osporavanje ugovorene valutne klauzule u CHF protivi načelima iz čl. 4. i 10. Zakona o obveznim odnosima. Zaključno tuženik navodi da tužitelj nije ispunio sve obveze iz Ugovora o leasingu i da je stoga tuženik dopisom od 7. studenoga 2014. raskinuo Ugovor o leasingu te da sukladno čl. 45. st. 3. Zakona o leasingu (NN 135/06 i 141/13) davatelj leasinga u slučaju raskida ugovora ima pravo oduzeti objekt leasinga od primatelja leasinga. Sukladno izloženom tuženik navodi da nisu ispunjeni uvjeti za prijenos vlasništva nad predmetnom nekretninom na tužitelja jer je tužitelj raskinuo Ugovor o leasingu već da je tužitelj obavezan tuženiku nekretninu vratiti u posjed i stoga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška.

7. Povodom prigovora stvarne nenadležnosti Općinski sud u Bjelovaru, Stalna služba u Križevcima rješenjem broj P-594/2018-8 od 15. studenoga 2018. oglasio se

stvarno nenadležnim za postupanje u ovom predmetu i odredio da će se nakon pravomoćnosti predmet ustupiti Trgovačkom sudu u Varaždinu kao stvarno i mjesno nadležnom sudu. Županijski sud u Splitu rješenjem GŽ-136/19-2 od 18. siječnja 2019. odbio je žalbu tužitelja na navedeno rješenje u dijelu kojim se općinski sud oglasio nenadležnim dok je uvažio žalbu djelomično u dijelu kojim je određeno kojem će se sudu kao stvarno i mjesno nadležnom ustupiti predmet te je tim rješenjem navedeno da je to Trgovački sud u Bjelovaru. Ovaj sud je izazvao sukob nadležnosti i dopisom od 10. veljače 2020. predmet je upućen Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske radi donošenja odluke o mjesnoj nadležnosti.

8. Rješenjem ovog suda broj P-70/2019-6 od 9. studenoga 2020. utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari s danom 11. rujna 2020. jer je tog dana otvoren stečajni postupak nad tužiteljem, dok je pravomoćnim rješenjem ovog suda broj P-70/2019-10 od 10. svibnja 2021. postupak nastavljen jer je stečajna upraviteljica tužitelja Ivanka Sušić predložila nastavak postupka.

9. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3413/2021-2 od 22. srpnja 2021. određeno je da je za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari mjesno nadležan ovaj sud te je ovaj sud kao stvarno i mjesno nadležan nadalje postupao u ovom predmetu koji se sada vodi pod brojem P-81/2021.

10. Na pripremnom ročištu održanom dana 5. listopada 2021. tužitelj je obrazložio da je dokaz saslušanjem bivšeg zakonskog zastupnika tužitelja Gorana Delića predložio na okolnosti sklapanja Ugovora o financijskom leasingu. Tuženik je na tom ročištu prigovorio vrijednosti predmeta spora jer smatra da bi vrijednost predmeta spora trebala biti u vrijednost nekretnine u odnosu na koju se tužbenim zahtjevom traži da se prizna pravo vlasništva i da se izda isprava podobna za uknjižbu prava vlasništva na tim nekretninama a da je vrijednost te nekretnine 2.281.536,57 CHF. Nadalje protivio se prijedlogu za saslušanje Gorana Delića jer da izvođenje tog dokaza nije relevantno za utvrđenje činjeničnog stanja budući je već u odgovoru na tužbu istaknuto da se tužitelj bavio financijskom djelatnošću i da je sam bivši zastupnik tužitelja Goran Delić imao stručnog znanja pa tako i u odnosu na sklapanje ugovora s valutnom klauzulom prilikom sklapanja ugovora o financijskom leasingu. U odnosu na prijedlog za knjigovodstveno financijsko vještačenje tuženik je naveo da je potrebno prethodno ocijeniti je li ugovaranje valutne klauzule u predmetnom ugovoru o financijskom leasingu ništetno, a ukoliko se utvrdi da nije ništetno da nema potrebe da se izvodi taj dokaz.

11. U podnesku od 3. studenoga 2021. tuženik je naveo da je u odnosu na prvu točku tužbenog zahtjeva kojom tužitelj traži da se utvrdi ništetnost odredaba Ugovora o financijskom leasingu nekretnine vezanih uz valutnu klauzulu, istaknuo kako je tužitelj pravna osoba registrirana za obavljanje i financijske djelatnosti, ujedno i osnivač štedno-kreditne zadruge, a u vrijeme sklapanja ugovora jedini član tužitelja bila je banka, dok je zakonski zastupnik tužitelja istovremeno bio član i zakonski zastupnik štedno-kreditne zadruge, zadruge za financijske usluge i banke. Stoga da je neupitno kako se tužitelj ne može pozivati na to da mu nisu bili poznati rizici valutne klauzule, slijedom čega da je točka I. tužbenog zahtjeva neosnovana. No, čak i kad bi se ustanovilo da su zaista ugovorne odredbe vezane uz valutnu klauzulu

ništetne (a za što tuženik smatra da ne postoji osnova), niti tada da tužitelj ne bi stekao pravo vlasništva nekretnine iz točke II. tužbenog zahtjeva. Nadalje, ističe kontradiktornost tužiteljevih postupaka jer da još u tužbi ističe kako je njegova obveza iz Ugovora o leasingu bila neodređena i neodrediva te time protivna članku 269. Zakona o obveznim odnosima. Neodređenost i neodredivost ugovorne obveze za sobom povlači kao posljedicu ništetnost ugovora u cijelosti, sukladno članku 270. ZOO-a. No, tužitelj ipak da traži utvrđenje ništetnosti samo pojedinih ugovornih odredbi, jer kad bi ugovor bio ništetan u cijelosti, tada ne bi niti teoretski imao osnovu za stjecanje prava vlasništva nekretnine, budući da ista može proizaći jedino iz odredbi Ugovora o leasingu. Pritom tuženik dodaje kako je obveza iz Ugovora o leasingu bila određena, tj. odrediva jer je tužitelj i ispunjavao svoje obveze gotovo sedam godina na temelju otplatnog plana i tečajne liste HNB-a. S druge strane, kad bi samo odredbe naznačene u tužbi bile utvrđene ništetnima, ni tada točka II. tužbenog zahtjeva da ne bi bila osnovana. Ponovno naglašava da tužitelj ne bi uplatama do raskida ugovora ispunio svoje ugovorne obveze čak niti da su one bile ugovorene bez valutne klauzule, uz fiksni tečaj švicarskog franka, ili u eurima, ili u hrvatskoj kuni. Nadalje, navodi da je srednji tečaj švicarskog franka na dan sklapanja Ugovora o leasingu 28. studenog 2007., prema tečajnoj listi HNB-a bio je 1 CHF = 4,486528 HRK. Ukupan iznos naknada s PDV-om iznosio je 3.031.180,40 CHF. Preračunato u kune prema tečaju na dan sklapanja Ugovora o leasingu, ukupan iznos ugovornih naknada bio bi oko 13.600.000,00 HRK (pod uvjetom uredne i pravovremene otplate svih rata). Dakle, čak i da je tečaj ostao nepromijenjen sve do dana raskida ugovora (7. studenog 2014.) niti u tom slučaju sve tužiteljeve uplate da ne bi bile dovoljne za namirenje svih dospjelih rata pa stoga ne bi niti došlo do ispunjenja uvjeta za prijenos prava vlasništva nekretnine sukladno članku 11. Ugovora o leasingu. Upravo iz tog razloga da tužitelj samo paušalno tvrdi da je isplatio „enorman“ novčani iznos i da je izvršenim uplatama u cijelosti ispunio sve svoje ugovorne obveze, pod pretpostavkom da je iskazivanje vrijednosti obveza u kunsjoj protuvrijednosti švicarskog franka ništetno, no tijekom čitavog postupka da ne navodi koliki je ukupan iznos uplata koje je izvršio na ime obveza iz Ugovora o leasingu niti je predložio ikakav dokaz radi utvrđenja te činjenice, a što da je bio dužan sukladno čl. 7. ZPP-a.

12. Tijekom dokaznog postupka izvršen je dokaz uvidom u svu dokumentaciju u spisu: izvadak iz zemljišne knjige (list 5-6 spisa), povijesne izvatke iz sudskog registra (list 7-17), Ugovor o financijskom leasingu nekretnine HR/011100042 od 28. studenog 2007. (list 18-22), Aneks Ugovora o financijskom leasingu nekretnine od 14. listopada 2011. (list 23-26), raskid Ugovora o leasingu broj 011100042 (list 27), poziv za iseljenje prije pokretanja sudskog postupka (list 28-29), tečajne liste (list 30-32), povijesne izvatke iz sudskog registra (strana 41-55), podatke Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d., (strana 56), podatke sudskog registra (list 84-85), tečajne liste (list 109-113), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj Tt-21/56743-2 o upisu u sudski registar od 17. prosinca 2021. (strana 126-127).

13. Sukladno odredbi čl. 492.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/2011, 25/13 i 70/19, dalje ZPP) u postupku pred trgovačkim sudovima sud će, u pravilu, utvrditi odlučne činjenice na temelju isprava.

14. Sud je raspravnim rješenjem od 22. prosinca 2021. odustao od izvođenja određenog dokaza saslušanjem svjedoka Gorana Delića predloženog po tužitelju jer se sporne odlučne činjenice u odnosu na sklapanje predmetnog Ugovora i ugovaranje valutne klauzule mogu utvrditi na temelju isprava u spisu.

15. Tužitelj je na ročištu za glavnu raspravu održanom 22. prosinca 2021. napomenuo da je predložio i daljnji dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem na okolnosti je li u slučaju da je odredba o valutnoj klauzuli u CHF ništetna, uplatama koje je tužitelj nesporno izvršio, podmirio tražbinu tuženika u cijelosti. Tuženik se protivio predloženom dokaznom prijedlogu jer da odredbe o valutnoj klauzuli nisu ništetne pa stoga taj dokaz da ne bi imao utjecaja na odluku o sporu i tužitelj da do zaključenja prethodnog postupka nije dostavio financijsku dokumentaciju na temelju koje bi se moglo izvršiti financijsko knjigovodstveno vještačenje te da je u tom svom pravu prekludiran u ovom stadiju postupka. Tužitelj je dodatno naveo kako je vještačenje nužno provesti, jer ako sud točku I utvrdi osnovanom, tada je vještačenje nužno da bi mogao odlučiti o ostalim zahtjevima. Tužitelj je istakao da je predložio knjigovodstveno vještačenje, dostavio je dokumentaciju kojom raspolaže, a prema sudskoj praksi da je knjigovodstveni vještak ovlašten samostalno i od obje parnične stranke tijekom provođenja vještačenja zatražiti svu dokumentaciju koja mu eventualno nedostaje. Sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja za provođenje knjigovodstveno financijskog vještačenja na predložene okolnosti i odlučeno je da se daljnji dokazi neće se izvoditi jer se činjenično stanje u odnosu na sporne odlučne činjenice može utvrditi na temelju isprava u spisu.

16. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka u smislu čl. 8. ZPP-a sud zaključuje da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan.

17. Predmet spora je zahtjev za utvrđenje ništetnim odredbe Ugovora o financijskom leasingu nekretnine i odredbe Aneksa tog Ugovora sklopljenih među parničnim strankama te zahtjev za utvrđenje da je tužitelj ispunio svoje obveze iz tih ugovora, kao i zahtjev da je tuženik dužan tužitelju priznati pravo vlasništva nekretnine upisane u zk.ul.br. 8205 k.o. Križevci i izdati ispravu podobnu za upis prava vlasništva, dok će u suprotnome takvu ispravu zamijeniti odluka suda. Sporno je je li obveza tužitelja po Ugovoru o financijskom leasingu nekretnine bila neodređena i neodrediva i time suprotna čl. 269. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine” broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, dalje ZOO) kako je to tvrdio tužitelj tijekom postupka i je li do sada izvršenim uplatama tužitelj ispunio u cijelosti svoje ugovorne obveze i je li mu time tuženik dužan nekretninu predati u vlasništvo odnosno omogućiti mu uknjižbu prava vlasništva pod pretpostavkom da je iskazivanje vrijednosti predmeta leasinga kao i svih ostalih obveza u kunskoj protuvrijednosti švicarskog franka ništetno.

18. Uvidom u Ugovor o financijskom leasingu nekretnine proizlazi da je isti zaključen 28. studenog 2007. i ovjeren po javnom bilježniku 11. prosinca 2007. po tužitelju kao davatelju leasinga i tuženiku ranijeg naziva TAJNA POSREDOVANJE I

USLUGE d.o.o. kao primatelju leasinga zastupanog po Goranu Deliću i KRIŽEVAČKE ŠTEDNO-KREDITNE ZADRUGE zastupane po Goranu Deliću kao sudužniku. Čl. 1. tog Ugovora davatelj leasinga kao vlasnik objekta leasinga daje primatelju leasinga na korištenje u obliku financijskog leasinga nekretnine upisane kod Općinskog suda u Križevcima u zk.ul. 8205 k.o. Križevci, čkbr. 1590/1 te je ugovoreno trajanje leasinga na rok od 120 mjeseci (čl. 2. Ugovora).

19. Sukladno čl. 9. Ugovora o financijskom leasingu nekretnine primatelj leasinga se obvezuje davatelju leasinga isplatiti ugovorene rate leasinga u 120 mjesečnih rata, prva rata u iznosu 20.357,92 CHF u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja bez PDV-a na iznos kamate, a ostale rate su uvećane za zakonski postotak PDV-a na iznos kamate te su sadržane u otplatnom planu. Mjesečne rate dopijevaju prvog radnog dana u mjesecu, prva rata 1.12. 2007, a zadnja rata 2. 11. 2017. Nadalje čl. 10. Ugovora navedeno je da se sva plaćanja preračunavaju u hrvatske kune po srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja i naveden je žiroračun davatelja leasinga i podatci za uplatu.

20. Čl. 8. Ugovora o financijskom leasingu nekretnine konstatirano je da potpisom tog Ugovora primatelj leasinga izjavljuje da je primio otplatni plan koji je sastavni dio tog Ugovora. Odredbom čl. 11. Ugovora navedeno je da će pravo vlasništva na objektu leasinga prijeći na primatelja leasinga u cijelosti nakon što budu podmirene sve rate, ostatak vrijednosti i ostali troškovi nastali u svezi s objektom leasinga.

21. Tijekom postupka nije bilo sporno da je Ugovor sklopio tužitelj kao primatelj leasinga u to vrijeme naziva TAJNA POSREDOVANJE I USLUGE d.o.o. i da je potpisan po Goranu Deliću kao tadašnjem zastupniku po zakonu tužitelja.

22. Uvidom u Aneks Ugovora o financijskom leasingu od 14. listopada 2011. proizlazi, a što među strankama i nije bilo sporno, da se tim Aneksom naznačuju samo novi nazivi primatelja leasinga tada DOBAR GRADITELJ d.o.o. u likvidaciji zastupan po Goranu Deliću tada likvidatoru društva i mijenja se naziv sudužnika sada KRIŽEVAČKO ŠTEDNO-KREDITNA ZADRUGA u likvidaciji zastupano po likvidatoru Časlavu Stošiću. Nadalje čl. 3. regulirano je i uručivanje instrumenata osiguranja dok su svi ostali članci Ugovora o financijskom leasingu nekretnine sukladno čl. 4. Aneksa zaključenog 28. studenog 2007. ostali neizmijenjeni.

23. Dakle, bitne odredbe Ugovora o financijskom leasingu nekretnine su:

- stranke su ugovorile da je vrijednost objekta leasinga bez PDV-a 2.281.556,57 CHF, sve u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju na dan plaćanja,
- da je iznos učešća u ukupnoj vrijednosti objekta leasinga 434.582,20 CHF i to protuvrijednost u kunama po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja,
- da je ukupan iznos naknada 2.896.604,50 CHF bez PDV-a, odnosno s PDV-om je ukupan iznos naknada 3.031.782,56 CHF, sve u protuvrijednost u kunama po srednjem tečaju na dan plaćanja,

- da je davatelj leasinga obračunao jednokratni trošak obrade zahtjeva u iznosu od 18.469,74 CFH, u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan izdavanja računa, uvećan za PDV
- da je ugovoreno plaćanje prve leasing rate u iznosu od 20.357,92 CHF, u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja, dok su ostale rate uvećane za zakonski postotak PDV-a na iznos kamate,
- da je ugovorena realna mjesečna kamata od 6,4077 %,
- te da se sva plaćanja preračunavaju u hrvatske kune po srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja,
- mjesečne rate dospijevaju prvog radnog dana u mjesecu, prva rata 1.12. 2007, a zadnja rata 2. 11. 2017.,
- da potpisom tog Ugovora primatelj leasinga (tužitelj) izjavljuje da je primio otplatni plan koji je sastavni dio tog Ugovora.

24. Uvidom u raskid Ugovora o leasingu (strana 27 spisa) proizlazi da je isti naslovljen na tvrtku DOBAR GRADITELJ d.o.o. u likvidaciji i u istom je navedeno kako se smatra da je Ugovor o leasingu raskinut danom 7. studenog 2014. i da ukupan iznos neplaćenih potraživanja po predmetnom Ugovoru iznosi 751.638,59 CHF u protuvrijednosti kuna po srednjem tečaju HNB-a na dan uplate uvećano za zakonsku zateznu kamatu. Nadalje, istim raskidom Ugovora tuženik je pozvao tužitelja da najkasnije u roku od 8 dana izvrši uplatu navedenog iznosa s napomenom ukoliko ne postupi na naprijed navedeni način da hitno izvrši povrat/predaju objekta leasinga u posjed davatelja leasinga i podmiri sva potraživanja dospjela do dana povrata/predaje objekta u posjed davatelja leasinga. Stoga neosnovano tužitelj u tužbi navodi da je tuženik pozvao Gorana Delića osobno na predaju nekretnine iako isti nije ugovorna stranka jer je tužitelj ranijeg naziva DOBAR GRADITELJ d.o.o. u likvidaciji već u raskidu Ugovora o leasingu, a primitak kojeg tužitelj ne spori, već ga dostavlja uz tužbu, pozvan od strane tuženika i na predaju u posjed objekta leasinga ukoliko ne uplati iznos neplaćenih potraživanja po Ugovoru o leasingu.

25. Tužitelj je uz tužbu priložio i poziv na iseljenje prije pokretanja sudskog postupka naslovljen na gospodina Gorana Delića (list 28-29 spisa) u kojem je navedeno da budući objekt leasinga nije predan tuženiku, iako je raskinut Ugovor, da se poziva Goran Delić da u roku od 8 dana od primitka poziva preda predmetnu nekretninu. Radi se o pozivu punomoćnika tuženika Suzane Horvat odvjetnice iz Zagreba za dobrovoljnu predaju nekretnine s upozorenjem da ukoliko ne dođe do dobrovoljne predaje da će se pokrenuti sudski postupak.

26. Činjenica da je taj poziv upućen Goranu Deliću kao tadašnjem zastupniku po zakonu tužitelja ne utječe na činjenicu da je raskid Ugovora o leasingu s pozivom i na predaju objekta leasinga upućen i tužitelju kako je naprijed navedeno, a što je i sukladno odredbi čl. 15.1.1. Ugovora.

27. U odnosu na predloženi dokaz saslušanjem Gorana Delića kao bivšeg zakonskog zastupnika tužitelja ovaj sud je ocijenio da je sporne odlučne činjenice moguće utvrditi na temelju isprava u spisu prvenstveno samog Ugovora o leasingu i Aneksa istog te da se saslušanjem bivšeg zakonskog zastupnika tužitelja ne bi

utvrdilo drugačije činjenično stanje u odnosu na ugovorne odredbe Ugovora o leasingu i u odnosu na odlučnu činjenicu je li valutna klauzula kako je ugovorena ništetna jer se radi o pravnoj ocjeni o tome je li činidba odnosno obveza tužitelja po predmetnom Ugovoru bila određena i dopuštena u smislu čl. 269. ZOO-a jer tužitelj tužbeni zahtjev temelji u bitnom na tvrdnji da je njegova obveza bila neodređena i neodrediva uslijed promjene tečaja švicarskog franka.

28. Osnovano u tom dijelu tuženik tijekom postupka ističe kako je tužitelj već u tužbi sam naveo da on nije znao kolika će biti njegova mjesečna rata leasinga dok tečaj švicarskog franka nije preračunao u kunsku protuvrijednost prema srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja. Na taj način i prema stajalištu ovog suda tužitelj ukazuje zapravo da je činidba određiva jer je on na dan uplate mogao izračunati kolika je kunska protuvrijednost njegove obveze prema srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja a kako je to i ugovoreno. Nadalje, iz samog Ugovora o financijskom leasingu čl. 8. proizlazi da je tužitelj i primio otplatni plan te sklapajući Aneks predmetnog Ugovora gotovo četiri godine nakon sklapanja Ugovora i plaćanja po istom tužitelj nije cijelo to vrijeme reagirao i navodio da ne bi znao i mogao izračunati mjesečnu leasing ratu na način kako je ista bila ugovorena i navedena u Ugovoru i otplatnom planu.

29. Prema shvaćanju ovog suda tužitelj nije niti potrošač u smislu Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ 96/03; dalje: ZZP), koji je bio na snazi u trenutku sklapanja Ugovora o leasingu s tuženikom. Naime, prema čl. 3. t. 1. ZZP-a, potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. Treba dodati kako potrošača jednako definira i čl. 5. t. 15. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj 41/14 i 110/15) koji je bio na snazi u trenutku pokretanja ovog postupka.

30. Stoga tužitelj, kao pravna osoba koja obavlja gospodarsku djelatnost u cilju stjecanja dobiti nastupanjem na tržištu u smislu čl. 3. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima (»Narodne novine«, br. 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08., 137/09., 125/11., 152/11. – pročišćeni tekst, 111/12., 68/13., 110/15. i 40/19, dalje: ZTD), ne uživa istu pravnu zaštitu kao potrošač, te se na njega ne mogu primijeniti ista pravila kao i za potrošače.

31. S obzirom na to da je tužitelj, prilikom nastupanja u obveznim odnosima, bio dužan primijeniti pažnju dobrog gospodarstvenika (čl. 10. st. 1. ZOO-a), kako to ukazuje tuženik tijekom postupka, prema mišljenju ovog suda morao je znati za rizike koje sa sobom nosi valutna klauzula ugovorena u valuti CHF, čiji se tečaj formira slobodno na deviznom tržištu.

32. Nadalje, prema shvaćanju ovog suda ugovaranje valutne klauzule u skladu je sa zakonskom odredbom čl. 22. ZOO-a, pa odredbe ugovora kojima se mjesečna rata leasinga i ostala davanja po Ugovoru vežu za valutu CHF bez obzira na promjene tečaja švicarskog franka u konkretnom slučaju nisu ništetne, te je utvrđeno da je činidba tužitelja po predmetnom ugovoru sukladno odredbi čl. 269. ZOO-a u svezi čl. 272. ZOO-a bila moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva. Nadalje,

nije utvrđeno niti da bi u smislu odredbi čl. 322. i čl. 324. ZOO-a predmetne odredbe Ugovora bile nišetne. Dakle, neosnovano tužitelj tvrdi da su nišetne odredbe Ugovora o financijskom leasingu nekretnine broj HR/011100042 od 28. studenoga 2007. i Aneksa Ugovora o financijskom leasingu nekretnine HR/011100042 od 14. listopada 2011. koji je sklopljen između parničnih stranaka, u dijelu u kojem je vrijednost objekta leasinga, iznos učešća u ukupnoj vrijednosti objekta leasinga, ukupan iznos naknada, te iznos pojedine rate za leasing iskazan u švicarskim francima, plativo u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja.

33. Treba dodati kako iz priloženih povijesnih izvadaka iz sudskog registra proizlazi da su točni navodi tuženika da je upisani predmet poslovanja tužitelja u vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora o leasingu bilo i ostalo financijsko posredovanje i pomoćne djelatnosti u financijskom poslovanju. Nadalje, iz priloženih povijesnih izvadaka iz sudskog registra proizlazi i da je osnovano ukazivanje tuženika tijekom postupka da je tužitelj ujedno i osnivač štedno-kreditne zadruge, i da je u vrijeme sklapanja ugovora tadašnji zastupnik po zakonu tužitelja istovremeno bio član i/ili zakonski zastupnik pravnih osoba koje su štedno-kreditne zadruge, zadruge za financijske usluge i banke. Navedene činjenice i prema ocjeni ovog suda dodatno ukazuju da su tužitelju mogli biti poznati rizici valutne klauzule.

34. Sukladno izloženom, neosnovan je zahtjev tužitelja za utvrđenje nišetnim naprijed navedenih odredbi Ugovora o financijskom leasingu nekretnine i odredbi Aneksa tog Ugovora sklopljenih između parničnih stranka.

35. Predloženo izvođenje dokaza financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem nije određeno jer nije utvrđeno da je ugovorena valutna klauzula nišetna, dok tužitelj u tužbi i navodima iznesenim na glavnoj raspravi niti ne tvrdi da bi uplatama do raskida Ugovora o leasingu u cijelosti ispunio svoje ugovorne obveze, već navodi da bi te obveze ispunio pod pretpostavkom da je ugovorena valutna klauzula nišetna. Budući je tužitelj u tužbi tvrdio da bi izvršenim uplatama u cijelosti ispunio svoje ugovorne obveze pod pretpostavkom da iskazivanje vrijednosti predmeta leasinga kao i svih ostalih obveza po ugovoru u kunsjoj protuvrijednosti švicarskog franka nišetno, te je po punomoćniku na ročištu za glavnu raspravu održanom 22. prosinca 2021. i naveo da je dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem predložen na okolnosti; je li, u slučaju da je odredba o valutnoj klauzuli u CHF nišetna, uplatama koje je tužitelj nesporno izvršio, podmirio tražbinu tuženika u cijelosti, ovaj sud je odbio provođenje tog dokaza budući je činjenično stanje u odnosu na nišetnost valutne klauzule utvrđeno na temelju ostale dokumentacije u spisu, dok bi provođenje tog dokaza bilo osnovano tek u slučaju da su utvrđene nišetnim odredbe Ugovora o financijskom leasingu nekretnine broj HR/011100042 od 28. studenoga 2007. i Aneksa Ugovora o financijskom leasingu nekretnine HR/011100042 od 14. listopada 2011. u dijelu u kojem je vrijednost objekta leasinga, iznos učešća u ukupnoj vrijednosti objekta leasinga, ukupan iznos naknada, te iznos pojedine rate za leasing iskazan u švicarskim francima, plativo u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja, kako to tužbenim zahtjevom traži tužitelj, a koja nišetnost nije utvrđena.

36. Kako tužitelj dio tužbenog zahtjeva za utvrđenje da je tužitelj u cijelosti ispunio sve ugovorne obveze temeljem Ugovora o financijskom leasingu nekretnine broj HR/011100042 od 28. studenoga 2007. i Aneksa Ugovora o financijskom leasingu nekretnine HR/011100042 od 14. listopada 2011. koji je sklopljen između parničnih stranaka, i da mu je tuženi dužan priznati pravo vlasništva na nekretninama koje dolaze upisane u z.k. ulošku broj 8205 k.o. Križevci i to: kčbr. 1590/1, kuća broj 24 i dvor, ukupne površine 1954 m², te mu izdati ispravu podobnu za uknjižbu prava vlasništva na tim nekretninama, dok će u suprotnom takovu ispravu zamijeniti presuda, veže uz tvrdnju da bi svoje ugovorne obveze izvršio kada bi se prihvatio zahtjev za utvrđenje ništetnom valutne klauzule, a kako taj zahtjev za utvrđenje ništetnosti nije osnovan, proizlazi da je posljedično navedenom neosnovan i taj preostali dio tužbenog zahtjeva. Naime, i odredbom čl. 11. Ugovora o financijskom leasingu nekretnine ugovoreno je da će pravo vlasništva na objektu leasinga prijeći na primatelja leasniga u cijelosti nakon što budu podmirene sve rate, ostatak vrijednosti i ostali troškovi nastali u svezi s objektom leasniga, dok je tuženik predmetni ugovor i raskinuo radi neplaćenih potraživanja po predmetnom Ugovoru.

37. Sukladno navedenom, tužbeni zahtjev tužitelja odbijen je u cijelosti kao neosnovan, kako u odnosu na glavni zahtjev, tako i u odnosu na naknadu troškova postupka kao u toč I. izreke presude.

38. Utvrđuje se da je na pripremnom ročištu tuženik istakao prigovor da je vrijednost predmeta spora suviše nisko naznačena jer da je vrijednost nekretnine 2.281.536,57 CHF. Sud je raspravnim rješenjem od 22. prosinca 2021. sukladno čl. 40. st. 3. ZPP-a vrijednost predmeta spora odredio u iznosu 4.788.000,00 kn jer je tužitelj u tužbi suviše nisko naznačio vrijednost predmeta spora (501.000,00 kn) a što utječe na visinu troškova postupka. Vrijednost je određena uzimajući u obzir iznos koji je u raskidu Ugovora o leasingu (list 27 spisa) naznačen kao iznos dospjelih neplaćenih mjesečnih najamnina i ostalih troškova u iznosu od 751.638,59 CHF na dan raskida 7. studenoga 2014. Prema podacima tečajne liste (list 32 spisa) srednji tečaj Hrvatske narodne banke je u studenom 2014. bio 6,37 kn za 1 CHF.

39. Tužitelj nije uspio u sporu, te je dužan tuženiku sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a nadoknaditi troškove postupka i to onih koji su bili potrebni za vođenje parnice (čl.155. ZPP-a) i koji su odmjereni prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 142/12, 10/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa) i sukladno određenoj vrijednosti predmeta spora.

40. Prema odredbama čl. 165. st. 3. u svezi st. 1. i u svezi čl. 167. i čl. 140. st.1. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj 71/15 i 104/17, dalje: SZ) tuženik u ovom parničnom postupku osnovano može od tužitelja potraživati samo troškove nastale nakon prekida ovog parničnog postupka. Ovaj parnični postupak ex lege je bio prekinut s danom otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, a to je 11. rujna 2020. te se stoga tuženiku priznaju samo troškovi nastali nakon tog dana, dok se ostali troškovi odbijaju kao neosnovani, a nastali do prekida postupka jer je iste tuženik mogao ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik prijavom u otvoreni stečajni postupak nad tužiteljem.

41. Tuženiku se za sastav podneska od 1. travnja 2021. priznaje zatraženi iznos od 500,00 kn sukladno Tbr. 8. t. 3. Tarife i trošak PDV-a od 125,00 kn (Tbr. 42. Tarife), zatim za zastupanje na pripremnom ročištu održanom 5. listopada 2021. zatraženi iznos od 47.880,00 kn i trošak PDV-a u iznosu od 11.970,00 kn (Tbr. 9. t. 1. i Tbr. 42. Tarife) i za zastupanje na ročištu održanom 22. prosinca 2021. zatraženi iznos od 47.880,00 kn i trošak PDV-a u iznosu od 11.970,00 kn (Tbr. 9. t. 1. i Tbr. 42. Tarife). Nadalje, tuženiku se za sastav podneska od 3. studenog 2021. priznaje iznos od 500,00 kn sukladno Tbr. 8. t. 3. Tarife i trošak PDV-a od 125,00 kn (Tbr. 42. Tarife) dok je daljnji zatraženi trošak za sastav tog podneska neosnovan jer se ne radi o niti jednom podnesku iz Tbr. 8. t. 1. i 2. Tarife.

42. Tuženik je zatražio i trošak za pristup ročištu za objavu presude sukladno Tbr. 9. t. 3. Tarife u iznosu od 500,00 kn i trošak PDV-a u iznosu od 125,00 kn (Tbr. 42. Tarife), ukupno 625,00 kn. Međutim, nije pristupio na to ročište pa mu se taj trošak ne određuje jer nije niti nastao.

43. Slijedom navedenog, osnovani su troškovi tuženika do iznosa od 120.950,00 kn, dok je ostali zatraženi trošak tuženika od 299.875,00 kn odbijen kao neosnovan te je odlučeno kao u toč. II i III. izreke presude.

Bjelovar, 3. veljače 2022.

Sutkinja
Zlata Bašek Skrba

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od 8 dana od primitka presude, na Visoki trgovački sud RH u Zagrebu, a putem ovog suda. Za stranku koja je bila obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, a na to ročište nije došla, presuda se objavljuje na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Smatra se da je ta stranka danom objave primila presudu i od toga dana joj se računa rok za žalbu. Žalba se podnosi u tri primjerka.

Broj zapisa: **eb305-a4309**

Kontrolni broj: **0616a-29aa5-b344c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ZLATA BAŠEK SKRBA, L=BJELOVAR, O=TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.